

ת"פ 8248/12/20 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים נגד יהודה נחום

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 8248-12-20 מדינת ישראל נ' נחום

בפני	כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
נגד	
הנאשם	יהודה נחום
	ע"י ב"כ עוה"ד יאיר אוחיון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירת גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).
2. על פי המתואר בחלקו הכללי של כתב האישום, הנאשם עבד במשך מספר שנים ועד ליום 17.1.19 כמוכר בחנות לבעלי חיים שבבעלות מר אליהו שטרית. במהלך תקופת עבודתו גנב הנאשם מוצרים רבים מהחנות, שמחירים נאמדו ב- 140,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן תאר את נסיבות חייו של הנאשם, לרבות נטילת אחריות על המעשים ונכונות להשתלב בהליך טיפולי. בשל מצבו הנפשי הדבר לא הסתייע, ועל כן המליץ השירות על שילובו תחילה בטיפול נפשי. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם 180 שעות של"צ וכן צו מבחן למשך שנה וחצי.
4. מעיון ברישומי הפלילי של הנאשם עולה כי זוהי הרשעתו הראשונה בפלילים.

טיעוני הצדדים

5. במסגרת הראיות לעונש העיד בפניי המעסיק, מר שטרית, אשר תאר את הפגיעה הקשה באמונו כמו גם הפגיעה הכלכלית שנגרמה לו ושהביאה אותו עד כדי משבר בחייו האישיים. ב"כ המאשימה טענה כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא פגיעה בקניינו של המעסיק.

6. ב"כ המאשימה בקשה שבית המשפט לא יאמץ את המלצות שירות המבחן, טענה למתחם ענישה הנע בין 10 ל 36- חודשי מאסר, ולאור העדר עבר פלילי, נטילת אחריות ונסיבותיו האישיות של הנאשם בקשה להשית עליו 9 חודשי מאסר.

7. ב"כ הנאשם עתר לכבד את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בענישה צופת פני עתיד ושל"צ.

8. נוכח עמדתה העונשית של המאשימה ובהמלצת בית המשפט, נשלח הנאשם אל הממונה על עבודות שירות על מנת שתבחן התאמתו לריצוי מאסר בדרך זו. יצוין שהממונה על עבודות שירות בקש ארכה לצורך הגשת חוות דעתו, אולם נוכח מסקנתי - כמפורט להלן - מצאתי להמנע מדחיית מועד הטעונים לעונש.

דין וגזירת הדין

9. בשלב הראשון במלאכת גזירת הדין, יש לקבוע האם עסקינן במספר אירועים בהם גנב הנאשם ציוד ממעסיקו או שמא ניתן לקבוע מתחם ענישה אחד. לידי, מדובר בדפוס פעולה חוזר במסגרתו גנב הנאשם ממעסיקו רכוש בתקופה שאינה ידועה למאשימה (או למעסיק) ועל כן אני סבורה כי יש לראותו כאירוע אחד שיש לקבוע לו מתחם ענישה יחיד.

העונש ההולם

10. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב **בערך החברתי** שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. במקרה זה הערך החברתי המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם הינו הגנה על קניינו של המעסיק. כמו כן, הנאשם הפר את יחסי האמון הקיימים בין עובד למעסיק ובכך פגע במהלך העסקים התקין של מעסיקו. לעניין עבירת גניבה ממעביד, יפים דבריו של כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 407/09 **חנה יאיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.01.09):

"בעבירות בהן הורשעה המבקשת נודעת חשיבות רבה לביסוס הרתעה, באשר הן קלות באופן יחסי לביצוע, עקב ניצול יחסי האמון עליהן מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו. כמו כן, עבירות אלו פוגעות לא רק במעביד המסוים שנפל קורבן לגניבה בידי עובדו, אלא ביחסי עובד-מעביד בכלל".

11. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ברף הבינוני. הנאשם פגע אנושות באמון שניתן לו על ידי מעסיקו, וגנב ממנו ציוד, תוך מרמה ותחבולה, שערכו נאמד ב- 140,000 ₪.

12. בחינת נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על מנגנון מתוחכם בו עשה שימוש הנאשם במשך תקופת זמן לא מבוטלת, תוך שהוא מזמין ציוד יקר ערך ישירות לביתו, על חשבון המעסיק.

13. זאת ועוד, אין המדובר במקרה חד פעמי, אלא בתקופה ארוכה בה הנאשם הוציא לפועל את תכניתו העבריינית וגנב ממעסיקו.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב שבין של"צ לצד מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, כאשר העונש שהוטל בסופו של יום היה תלוי בחומרת המעשים, בנסיבות המקרה ובנסיבותיו האישיות של הנאשם (ת"פ (ק"ג) 25346-08-13 **מדינת ישראל נ' עדנה מגניה** (פורסם בנבו, 25.09.16); עפ"ג (י-ם) 6567-03-15 **כיוורק קירקוריאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.08.15); ת"פ (רמ') 6716-08-14 **מדינת ישראל נ' רוני ברוך** (פורסם בנבו, 18.01.16); ת"פ (רמ') 55418-10-10 **מדינת ישראל נ' אביעד גל** (פורסם בנבו, 07.12.14); ת"פ (ת"א) 20063-06-11 **מדינת ישראל נ' אורטל עזרי** (פורסם בנבו, 07.03.13); עפ"ג (מחוזי מרכז) 10187-10-15 **עוזרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.16); ת"פ (י-ם) 26970-02-15 **מדינת ישראל נ' אייל ירושלמי** (פורסם בנבו, 01.05.16)).

15. בנסיבות האמורות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה נע בין מאסר על תנאי לצד של"צ בהיקף נרחב, לבין מאסר בפועל למספר חודשים.

העונש המתאים

16. בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה וכן נסיבותיו האישיות של הנאשם. לחומרה שקלתי את הצורך בהרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם מפני ביצוע עבירות מסוג זה. האמון שרוכש המעסיק בעובדו הינו בגדר תנאי הכרחי לצורך שמירה על חיי מסחר תקינים וכן לשם שמירה על זכויות עובדים מחד, וקניינו של המעסיק מאידך.

17. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות חייו של הנאשם, כמפורט בתסקיר. שירות המבחן התרשם שמדובר במי שמצוי היה במצב נפשי קשה.

18. לקולא, הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. כמתואר בתסקיר שירות המבחן, המדובר בנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, אשר עד מקרה דן התנהל בצורה שומרת חוק.

19. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך את זמנו של בית המשפט. כמו כן, הנאשם לקח אחריות מלאה והביע חרטה על מעשיו. שירות המבחן אף הוא התרשם שהנאשם מודע לחומרת מעשיו.

20. זאת ועוד, מצאתי לשים דגש על ההליך הטיפולי שהנאשם נאות לעבור במסגרת שירות מבחן. הנאשם הביע נכונות

להשתלב בתכנית טיפולית המיועדת לנאשמים שהורשעו בעבירות מרמה. ברי כי יש בכך כדי להעיד על רצון הנאשם לשוב לחיי שגרה תקינים, ועל כך שההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע.

21. עוד יצוין שהנאשם החזיר למעסיק את מרבית הציוד שנגנב וכן סכום כספי בסך 140,000 ₪. במסגרת הראיות לעונש טען אמנם המעסיק שהרכוש שנגנב מוערך על ידו בסכום של 250,000 ₪, אולם הדבר לא נטען בכתב האישום וממילא לא הוכח.

22. מכלול הגורמים שהוצגו לעיל מובילים למסקנה כי יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה. על כן מצאתי כי ענישה צופה פני עתיד לצד צו של"צ נרחב תהווה עבורו גורם מרתיע מהישנות העבירה. בנוסף, וכפי שציין שירות המבחן בתסקירו, ענישה מוחשית וחינוכית תאפשר לנאשם להשתתף בהליך הטיפול במסגרת השירות.

סוף דבר

מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות (ולא 180 כהמלצת השירות) בהתאם לתכנית שיגבש שירות המבחן. הנאשם יחל בריצוי בתוך 30 ימים מיום קבלת התכנית ולא לפני חלוף 45 ימים מיום גזר הדין. השירות רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בהחלטה שיפוטית. הנאשם מזהר בזה כי אי ריצוי השל"צ במלואו, יגרור הפקעתו והטלת עונש חלופי תחתיו.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים. הוסברה לנאשם משמעות הצו.

ג. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי שלא יבצע כל עבירת מרמה.

ד. פיצוי למעסיק, מר אליהו שטרית, בסך 15,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"ג, 06 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.